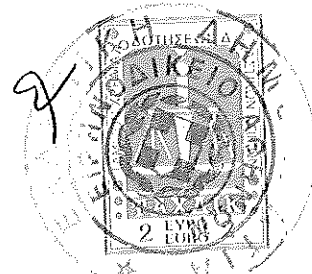

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ – ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 671/2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Αγγελική Σακελλαρίου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Ελένη Δρόσου.

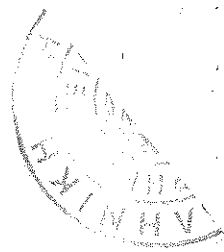
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 2α Ιουνίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ:

[REDACTED]

οποίοι άπαντες παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Δήμητρας Κουφογιάννη του Επαμεινώνδα (ΑΜ/ΔΣΑ 23607) για λογαριασμό της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «ΚΟΥΦΟΓΙΑΝΝΗ Ε. ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας αρ. 81 (ΑΜ/ΔΣΑ 80686).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της εδρεύουσας στο Μαρούσι Αττικής (Λεωφ. Κηφισίας αρ. 99) ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (Ο.Τ.Ε.), που εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 094019245, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Δέσποινας Πετρόγλου του Αντωνίου, εκ του λειτουργήματός της κατοίκου Αμαρουσίου Αττικής, Λεωφ. Κηφισίας αρ. 99 (ΑΜ/ΔΣΑ 22331).

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 6-6-2022 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου στις 16-6-2022, έλαβε γενικό αριθμό κατάθεσης 48059/2022 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 515/2022, γράφτηκε στο οικείο πινάκιο και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Κατά τη δικάσιμο αυτή η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Στο άρθρο 78 του Συντάγματος ορίζεται, ότι: «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος. 2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε. 3. [...] 4. Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία [...] δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης. [...]» και στην παρ. 5 του άρθρου 4 αυτού ότι: «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.». Περαιτέρω το άρθρο 4 παρ. 1 του κυρωθέντος με το Ν.2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Α' 151) ορίζει ότι «Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση δαπανών για την απόκτηση του...», στα δε άρθρα 45 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει από καθένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή, είτε σε χρήμα, είτε σε είδος ή άλλες

24

671
... φύλλο της υπ' αριθμ. /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(διαδικασία περιουσιακών - εργατικών διαφορών)

αξίες για παρούσα, ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους 2... 3... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας, που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων...». Από τις τελευταίες αυτές διατάξεις συνάγεται ότι σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και εάν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός (βλ. ΣτΕ 125/1995 ΔΔτκ.1995.1459). Προσέτι, με την από 16.5.1995 επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας (ΕΣΣΕ) που καταρτίστηκε μεταξύ του Ο.Τ.Ε. και της συνδικαλιστικής οργάνωσης των μισθωτών του (ΟΜΕ/ΟΤΕ) ορίζει ότι τα έξοδα κίνησης και παράστασης καταβάλλονται από 1.6.1995 μεταξύ άλλων και στους Υποδιευθυντές που τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε αντίστοιχες προς το βαθμό τους υπηρεσιακές λειτουργίες, αποτελούν οικειοθελή παροχή ελευθέρως ανακλητή από τον ΟΤΕ, δεν υπολογίζονται στα επιδόματα εορτών και αδείας και συνδεόμενα υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων των δικαιούχων μισθωτών χορηγούνται αποκλειστικά προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής των ως εκπροσώπων του ΟΤΕ στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησης τους κ.λ.π. Με την ως άνω, όμως, ΕΣΣΕ ρητώς καταργήθηκαν από την 1.6.1995 οι αποφάσεις του διοικητικού

συμβουλίου του ΟΤΕ (2089/1988, 2093/1988, 2150/ 1989, 2171/1990 και 2157/1992) και η από 7.3.1990 ΕΣΣΕ (όρος 25), με βάση τις οποίες χορηγήθηκαν από το έτος 1988 έως την 31.5.1995 στους προϊσταμένους ορισμένων υπηρεσιακών λειτουργιών του ΟΤΕ και στους Τμηματάρχες, επίδομα ευθύνης θέσης και αποζημίωση παράστασης προϊσταμένου, που αντικαταστάθηκαν από τα έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία όμως διαφοροποιούνται από τα πρώτα (επίδομα ευθύνης θέσης και αποζημίωση παράστασης) τόσο ως προς την ιστορική και νομική αιτία όσο και ως προς το περιεχόμενο α) τα έξοδα κίνησης και παράστασης υπολογίζονται σε δωδεκάμηνη βάση (δεν υπολογίζονται τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας), ενώ το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης υπολογίζονται σε δεκασετράμηνη βάση, β) για κάθε μέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα περικόπτεται το 1/30 των εξόδων κίνησης και παράστασης, η ως άνω όμως περικοπή, δεν ίσχυε για το επίδομα ευθύνης θέσης και την αποζημίωση παράστασης. Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω η προμνημονευθείσα αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης που καταβάλλεται στους υπαλλήλους του ΟΤΕ που προϊστανται υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος, Υποδ/νσης και Δ/νσης αποσκοπεί, όπως εξάλλου ρητά προβλέπεται και στη διατύπωση της από 16/5/1995 ΕΣΣΕ, όπου ουδεμία αφήνεται αμφιβολία για τον χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης παροχής από τα συμβαλλόμενα μέρη, στην κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο δικαιούχος για να εκτελέσει ταχύτερα και αποδοτικότερα την αυξημένων απαιτήσεων υπηρεσία του προς όφελος του εργοδότη του ΟΤΕ και για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών αυτού, δεν αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος, χωρίς μάλιστα να απαιτείται να υπάρχει ρητή πρόβλεψη για τη μη φορολόγησή της, αφού, στην προκειμένη περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα φορολογικής απαλλαγής, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη σχετικής νομοθετικής προβλέψεως, αλλά εννοιολογικού προσδιορισμού του όρου «αποζημίωση» ως πληρούντος την έννοια του εισοδήματος ή του αντισταθμίσιματος δαπανών (ΟΛΑΠ 11 και 12/2007, ΣτΕ

Στ

3... φύλλο της υπ' αριθμ. 67L/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(διαδικασία περιουσιακών - εργατικών διαφορών)

1590/1989 Δτκ 1990.201, ΑΠ 1140/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι προσελήφθησαν από την εναγομένη με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου κατά τους αναφερόμενους χρόνους στο δικόγραφο της αγωγής και εν συνεχεία εξελίχθηκαν μέχρι το βαθμό των προϊσταμένων τμημάτων που επίσης εκτίθενται στην αγωγή, βαθμό που κατείχαν και κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 2010 έως και 2011 ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τέταρτος εξ αυτών, από 2010 έως και 2012 ο τρίτος εξ αυτών και το 2010 η πέμπτη εξ αυτών, οπότε λάμβαναν και τα εκάστοτε προβλεπόμενα έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία, σύμφωνα με την ως άνω Ε.Σ.Ε.Ε., είχαν χαρακτήρα οικειοθελούς παροχής και δεν αποτελούσαν τακτικές αποδοχές. Ότι η εναγομένη ^φόλως αντισυμβατικάς προέβαινε σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος και ασφαλιστικών εισφορών υπέρ κατά περίπτωση προβλεπόμενων φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Με βάση το ιστορικό αυτό οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλλει ως αποζημίωση για την ανωτέρω παράνομη και αντισυμβατική συμπεριφορά της στον πρώτο εξ αυτών (Χρήστο Κιούση) το συνολικό ποσό των 2.786,72 ευρώ, στον δεύτερο εξ αυτών (Κωνσταντίνο Αποστολάκη) το ποσό των 2.786,72 ευρώ, στον τρίτο εξ αυτών (Εμμανουήλ Μουτσόπουλο) το ποσό των 8.126,78 ευρώ, στον τέταρτο εξ αυτών (Σωτήριο Χρήστου) το ποσό των 2.786,72 ευρώ, στην πέμπτη εξ αυτών (Μαρία Αλαμπάνου - Αμουτζοπούλου) το ποσό των 1.599,78 ευρώ, όπως τα ποσά αυτά αναλύονται σε επιμέρους κονδύλια κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή (σημειωτέον ότι απαράδεκτος τυγχάνει ο περιορισμός του αιτήματος της αγωγής που επιχειρείται με την προσθήκη - αντίκρουση των εν λόγω κατ' άρθρο 223 ΚΠολΔ), εντόκως νομίμως από την πρώτη του επομένου έτους, εντός του οποίου εκάστη μερικότερη δόση κατέστη απαιτητή, άλλως από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής. Ζητούν επίσης να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική τους δαπάνη.

Εισφοράς ασφαλιστικών

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αγωγή παραδεκτώς

εισάγεται για να συζητηθεί στο Δικαστήριο αυτό, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για να τη δικάσει (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 1 εδ. α' και 42 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών – εργατικών διαφορών (άρθρα 614 αρ. 3 και 621 ΚΠολΔ, όπως αυτά ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 4335/2015) και είναι ορισμένη, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της εναγομένης, και νόμιμη, ερειδόμενη στις προαναφερόμενες στην μείζονα σκέψη διατάξεις και σε αυτές των άρθρων 648 επ., 297, 298, 341, 345, 346 ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, αφού δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου [άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 Ν. 4488/2017 (ΦΕΚ Α' 137)], ενώ επιπλέον οι ενάγοντες ενημερώθηκαν, κατ' αρ. 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019, ως προς τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (βλ. προσκομιζόμενες έγγραφες ενημερώσεις για τη δυνατότητα επίλυσης διαφοράς με διαμεσολάβηση).

Από την εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των αποδεικτικών μέσων των διαδικών, το περιεχόμενο όλων ανεξαιρέτως των νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενων εγγράφων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς όμως κάποιο από αυτά να παραληφθεί για την κατ' ουσία διάγνωση της διαφοράς και από τις ομολογίες των διαδικών που είτε εξάγονται ευθέως είτε συνάγονται εμμέσως από τις έγγραφες προτάσεις τους και παράγουν πλήρη απόδειξη (άρθρα 261 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που συνήφθησαν μεταξύ της εναγομένης και των εναγόντων τα έτη 1985 (οι 1^{ος}, 2^{ος} και 3^{ος} εξ αυτών), 1978 (ο 4^{ος} εξ αυτών) και 1975 (η 5^η εξ αυτών) αντίστοιχα, οι τελευταίοι προσλήφθηκαν ως υπάλληλοι αυτής υπαγόμενοι έκτοτε στον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού ΟΤΕ (ΓΚΠ/ΟΤΕ) και τις εκάστοτε ισχύουσες ΕΣΣΕ που καθόριζαν όλη την υπηρεσιακή κατάσταση και εξέλιξη τους. Κατά την διάρκεια της σταδιοδρομίας τους στην εναγομένη και λόγω της άριστης γνώσης των τηλεπικοινωνιακών θεμάτων

Α

αλλά και των θεμάτων μανάτζμεντ τοποθετήθηκαν ως προϊστάμενοι, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη βάση της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους Προϊσταμένους Τμήματος, Διεύθυνσης και Υποδ/σης. Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι η εναγομένη, προέβη επί των εξόδων κίνησης και παράστασης των εναγόντων, σε ασφαλιστικές και υπέρ τρίτων κρατήσεις και παρακράτηση έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης και δεν τους κατέβαλε το ποσό αυτό στο ύψος που όριζε η ως άνω ΕΣΣΕ, αλλά απομειωμένο κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις ως άνω κρατήσεις, τα οποία η εναγομένη παρακρατούσε κατά την καταβολή, παρά τη ρητή και αδιαμφισβήτητη αποτυπωμένη στην ως άνω ΕΣΣΕ πρόθεση των συμβαλλόμενων μερών να αποτελούν τα ποσά αυτά αποζημίωση για τις αυξημένες ανάγκες και δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι Προϊστάμενοι υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος Υποδ/σης και Δ/σης. Εξαιτίας της συγκεκριμένης αντισυμβατικής συμπεριφοράς της εναγομένης, οι ενάγοντες ζημιώθηκαν κατά τα εξής ποσά, όπως αναφέρονται αναλυτικά στις προσαγόμενες καταστάσεις ΔΚ350 παρακράτησης φόρου, ασφαλιστικών και υπέρ τρίτων κρατήσεων και έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης από έξοδα κίνησης παράστασης προϊσταμένων του αντιστοίχου έτους, της αρμόδιας Οικονομικής Υπηρεσίας της εναγομένης και δεν αμφισβητούνται τα εν λόγω ποσά από την τελευταία, οπότε συνάγεται ομολογία αυτής κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ και ειδικότερα, οφείλονται α) για τον πρώτο ενάγοντα διαφορά 1.372,72 ευρώ συνολικά, εκ των οποίων πιο συγκεκριμένα, 1) για το έτος 2010, έπρεπε να λάβει το ποσό των 868,39 ευρώ 2) για το έτος 2011, έπρεπε να λάβει το ποσό των 504,33 ευρώ, επομένως η συνολική διαφορά ανήλθε σε 1.372,72 €, λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγομένη του κατέβαλε, κατόπιν έκδοσης των υπ' αριθμ. 1217/2013 και 668/2015 καταψηφιστικών αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου τα ποσά των 5.684,06 ευρώ και 2.894,07 ευρώ αντίστοιχα ως επιστροφή ασφαλιστικών κρατήσεων από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου και ως επιστροφή φόρου μισθωτών υπηρεσιών από έξοδα κίνησης και παράστασης, β) για τον δεύτερο ενάγοντα διαφορά 1.497,75 ευρώ συνολικά, εκ των οποίων πιο συγκεκριμένα, 1) για το έτος 2010, έπρεπε να

λάβει το ποσό των 802,96 ευρώ 2) για το έτος 2011, έπρεπε να λάβει το ποσό των 694,79 ευρώ, επομένως η συνολική διαφορά ανήλθε σε 1.497,75 ευρώ, λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγομένη του κατέβαλε, κατόπιν έκδοσης της υπ' αριθμ. 836/2014 καταψηφιστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου το ποσό των 17.483,47 ευρώ, ως επιστροφή ασφαλιστικών κρατήσεων από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου και ως επιστροφή φόρου μισθωτών υπηρεσιών από έξοδα κίνησης και παράστασης γ) για τον τρίτο ενάγοντα διαφορά 2.362,45 ευρώ συνολικά, εκ των οποίων πιο συγκεκριμένα, 1) για το έτος 2010, έπρεπε να λάβει το ποσό των 1.393,36 ευρώ 2) για το έτος 2011, έπρεπε να λάβει το ποσό των 495,78 ευρώ, 3) για το έτος 2012 έπρεπε να λάβει το ποσό των 473,31 ευρώ, επομένως η συνολική διαφορά ανήλθε σε 2.362,45 ευρώ, λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγομένη του κατέβαλε, κατόπιν έκδοσης των υπ' αριθμ. 234/2014, 737/2015, 660/2015 καταψηφιστικών αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου τα ποσά των 5.985,36 ευρώ, 3.770,00 ευρώ, 1.508,00 ευρώ, 71,76 ευρώ, 900,08 ευρώ, 486,28 ευρώ, 1.249,04 ευρώ, 5.027,57 ευρώ, 762,52 ευρώ αντίστοιχα, ως επιστροφή ασφαλιστικών κρατήσεων από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου και ως επιστροφή φόρου μισθωτών υπηρεσιών από έξοδα κίνησης και παράστασης, δ) για τον τέταρτο ενάγοντα διαφορά 1.642,13 ευρώ εκ των οποίων πιο συγκεκριμένα, 1) για το έτος 2010, έπρεπε να λάβει το ποσό των να λάβει το ποσό των 884,97 ευρώ 2) για το έτος 2011, έπρεπε να λάβει το ποσό των 757,16 ευρώ, επομένως η συνολική διαφορά ανήλθε σε 1.642,13 ευρώ, λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγομένη του κατέβαλε, κατόπιν έκδοσης των υπ' αριθμ. 231/2014 και 916/2020 καταψηφιστικών αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου και του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αντίστοιχα τα ποσά των 6.052,96 ευρώ, 3.155,09 ευρώ, 70,09 ευρώ, 28,92 ευρώ, 490,71 ευρώ ως επιστροφή ασφαλιστικών κρατήσεων από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου και ως επιστροφή φόρου μισθωτών υπηρεσιών από έξοδα κίνησης και παράστασης και ε) για την πέμπτη ενάγουσα διαφορά 559,73 ευρώ συνολικά, εκ των οποίων πιο συγκεκριμένα, για το έτος 2010 έπρεπε να λάβει το ποσό των 559,73 ευρώ, επομένως η συνολική διαφορά ανήλθε σε 559,73

Ε, λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγομένη της κατέβαλε, κατόπιν έκδοσης της υπ' αριθμ. 900/2015 καταψηφιστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου το ποσό των 8.962,41 ευρώ ως επιστροφή ασφαλιστικών κρατήσεων από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου και ως επιστροφή φόρου μισθωτών υπηρεσιών από έξοδα κίνησης και παράστασης. Η προβαλλόμενη από την εναγομένη ένσταση παραγραφής των ενδίκων αξιώσεων των εναγόντων, κατ' άρ. 250 αριθ. 17, ελέγχεται απορριπτέα ως αβάσιμη, δεδομένης της προβληθείσας από τους ενάγοντες αντένστασης διακοπής παραγραφής, λόγω της καταβολής σε αυτούς εκ μέρους της εναγομένης μέρους του ποσού της παράνομης παρακράτησης των ως άνω αναφερομένων επιδικασθέντων, που έγινε σε συμμόρφωση με το περιεχόμενο των προαναφερομένων καταψηφιστικών, ήτοι κατά σιωπηρή αποδοχή αυτών, με αποτέλεσμα την τελεσιδικία τους και την τροπή της παραγραφικής προθεσμίας των ενδίκων αξιώσεων από πενταετή σε εικοσαετή, κατ' άρ. 261, 268 ΑΚ σε συνδ. με άρ. 298, 299 ΚΠολΔ, συμπεριλαμβανομένων, ως εμμέσως βεβαιωθέντων, των ενδίκων αξιώσεων των εναγόντων, με ισχύ δεδικασμένου, ως παρεμπίπτουσα κρίση, η οποία ήταν αναγκαία για την ύπαρξη του ολικού δικαιώματος αποζημίωσης τους. Συνεπεία των προεκτεθέντων, απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος κρίνεται ο – προβαλλόμενος με την προσθήκη – αντίκρουσή της - ισχυρισμός της εναγομένης ότι η παροχή εξόδων κίνησης και παράστασης προϊσταμένων αποτελεί περιοδικά καταβαλλόμενη παροχή κατά την έννοια του άρθρου 250 αριθ.17 ΑΚ, αφού έχει σαφώς προκαθορισμένο περιεχόμενο, επαναλαμβάνεται κάθε μήνα, δηλαδή σε ορισμένα χρονικά διαστήματα και παρέχεται με μόνη την πάροδο του χρόνου που έχει τεθεί από τους όρους της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ, η οποία έχει ισχύ ουσιαστικού νόμου, χωρίς η καταβολή της να τελεί υπό την αίρεση προσκόμισης παραστατικών δαπανών ή κάποια άλλη αίρεση και ότι ανεξαρτήτως της νομικής βάσης που οι ενάγοντες επιχειρούν να στηρίξουν την επίδικη αξίωσή τους, αυτή δεν παύει να ανατρέχει στην εργασιακή τους σχέση και να έχει ως θεμέλιο την ως άνω παροχή η οποία καταβαλλόταν σε αυτούς περιοδικώς και δη μηνιαίως, με αποτέλεσμα η αναζήτησή της, έστω υπό μορφή θετικής ζημιάς που

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΕΓΚΛΗΜΜΑΤΑ

υπέστησαν από την αντισυμβατική παρακράτησή της να εμπίπτει στους περιορισμούς της διατάξεως του άρθρου 250 αρ. 17 ΑΚ και δη στην πενταετή παραγραφή από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξή της. Ο ισχυρισμός δε της εναγομένης ότι τόκοι υπερημερίας δεν οφείλονται, άλλως οφείλονται από την επίδοση της αγωγής και εφεξής, διότι είχε δικαιολογημένη αμφιβολία για την ύπαρξη και την έκταση της οφειλής της, είναι απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος κατ' ουσία, διότι δεν δικαιολογείται να βρίσκεται σε νομική πλάνη δεδομένου ότι διαθέτει οργανωμένη νομική και λογιστική υπηρεσία που με βάση τη διατύπωση της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ, όπου ουδεμία αφήνεται αμφιβολία για το χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης παροχής από τα συμβαλλόμενα μέρη, ευχερώς μπορούσε να συνάγει ότι δεν αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος. Ομοίως απορριπτέα τυγχάνει και η προβαλλόμενη από την εναγομένη, επικουρικά προτεινόμενη ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος ως νομικά αβάσιμη, διότι τα περιστατικά που επικαλείται η εναγομένη, ακόμη και αν θεωρηθούν αληθινά, δεν επαρκούν για να θεμελιώσουν καταχρηστική συμπεριφορά κατά την έννοια του άρθρου 281 του Α.Κ., αφού, μόνη η μακροχρόνια, έστω, αδράνεια του δικαιούχου μισθωτού καθώς και η έλλειψη διαμαρτυρίας τους για την παρακράτηση φόρου επί των εξόδων κίνησης και παράστασης έως μια δεδομένη χρονική στιγμή, δεν αρκούν να καταστήσουν καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση του δικαιώματός τους, αλλά απαιτείται να συντρέχουν επιπροσθέτως ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, οι οποίες, σε συνδυασμό με τη μακρά αδράνεια, να δημιουργήσαν στον υπόχρεο, κατά τρόπο προφανή και αντικειμενικό, τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι δεν θα ασκηθεί το δικαίωμα και θεμελίωσαν υπέρ αυτού μια πραγματική κατάσταση, η ανατροπή της οποίας προκαλεί τόσο επαχθείς συνέπειες, ώστε προς ανατροπή των συνεπειών αυτών να επιβάλλεται με γνώμονα την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη η θυσία του αξιούμενου δικαιώματος (ΑΠ 1123/2007 ΔΕΝ 2007.1123, ΑΠ 1694/2006 ΧρΙΔ 2007. 211, ΑΠ 1141/2006 ΝοΒ 2007.1317, ΑΠ 733/2003 ΕΕργΔ 2003.1269, ΑΠ 2073/1990 ΕΕργΔ 1992.129, ΕφΘεσ 21/2016 δημοσίευση

9

6
... φύλλο της υπ' αριθμ. 671/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(διαδικασία περιουσιακών - εργατικών διαφορών)

NOMOS, ΕφΘεσ 187/2016 δημοσίευση NOMOS, ΕφΘεσ 297/2016 δημοσίευση NOMOS, Ζερδελής Δ., «Ατομικές εργασιακές σχέσεις» έκδοση 2007, σελ. 766, Κουκιάδης Ι. «Εργατικό Δίκαιο - Ατομικές εργασιακές σχέσεις», έκδοση 2005, σελ. 6.50), τις οποίες δεν συνιστούν τα εκτιθέμενα από την εναγομένη περιστατικά. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των 1.372,72 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 868,39 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 504,33 ευρώ από 1-1-2012, στον δεύτερο των εναγόντων το ποσό των 1.497,75 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 802,96 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 694,79 ευρώ από 1-1-2012, στον τρίτο των εναγόντων το ποσό των 2.362,45 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 1.393,36 ευρώ από 1-1-2011, ποσό 495,78 ευρώ από 1-1-2012 και ποσό 473,31 ευρώ από 1-1-2013, στον τέταρτο των εναγόντων το ποσό των 1.642,13 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 884,97 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 757,16 ευρώ από 1-1-2011, και στην πέμπτη των εναγόντων το ποσό των 559,73 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι από 1-1-2011. Αναφορικά με το αγωγικό αίτημα περί κηρύξεως της παρούσας προσωρινά εκτελεστής αυτό πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμο, διότι δεν προέκυψε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ούτε ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, ενώ, τέλος, η εναγομένη πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων τα οποία όμως θα της επιβληθούν μειωμένα, κατανεμόμενα μεταξύ των διαδίκων ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας κάθε μέρους (άρθρα 176 και 178 ΚΠολΔ) και κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό διαλαμβανόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των 1.372,72 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 868,39 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 504,33 ευρώ από 1-1-2012, στον δεύτερο των εναγόντων το ποσό των 1.497,75 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 802,96 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 694,79 ευρώ από 1-1-2012, στον τρίτο των εναγόντων το ποσό των 2.362,45 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 1.393,36 ευρώ από 1-1-2011, ποσό 495,78 ευρώ από 1-1-2012 και ποσό 473,31 ευρώ από 1-1-2013, στον τέταρτο των εναγόντων το ποσό των 1.642,13 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι ποσό 884,97 ευρώ από 1-1-2011 και ποσό 757,16 ευρώ από 1-1-2011, και στην πέμπτη των εναγόντων το ποσό των 559,73 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλι κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση, ήτοι από 1-1-2011, μέχρις εξοφλήσεως.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των εκατόν ογδόντα (180,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, την

..... 4 / 8 / του έτους 2023.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση
01 ΔΥ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Αθήνα,
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδική επειδή η γραμματέας
κωλύεται. 04 ΑΥΓ. 2023
Αθήνα,